

N:o 68.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 Maj 1869.
 — — — — Andra Kammaren den 11 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om särskild skogslagstiftning för
 Gotland.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 28.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning blifvit gjord derom, att, sedan Gotlands läns landsting, enligt beslut vid nästlidna årets lagtima möte, i anseende till rådande misshushållning med de enskilda skogarne på Gotland, hos Eders Kongl. Maj:t anhållit om utfärdande af en särskild skogslag för länet, dertill förslag jemväl blifvit framlagdt, åsyftande att åstadkomma en bättre hushållning med skogarne derstädes, men antagligt vore att detta förslag, såsom berörande den enskildes eganderätt, ej hade att påräkna Eders Kongl. Maj:ts nådiga stadfästelse, Riksdagen måtte för sin del en sådan författning besluta.

Vid behandlingen af denna fråga har Riksdagen i första rummet tagit under öfvervägande, huruvida det må anses lämpligt att i ifrågavarande hänseende stifta en lag, gällande endast för Gotland. I allmänhet torde nemligen böra iakttagas den grundsats, att lagbestämmelser, hvilka beröra privaträttsliga förhållanden, böra vara desamma för hela riket. Men då förevarande fråga till en del faller inom området för den ekonomiska lagstiftningen, hvarest särskilda lagar understundom äro nödvändiga, såsom en följd af de för vissa orter sig företeende egenomliga förhållanden, samt vådan af anmärkta skogsförödelsen är för Gotland desto mera eftertänklig, som denna provins, i anseende till dess afskilda läge, är helt och hållet beroende af sina egna skogstillgångar, synes en afvikelse från berörda grundsats här kunna ega rum.

Af landstingets förenämnda framställning jemte Konungens Befallningshafvandes i länet deröfver afgifna underdåniga yttrande framgår, att skogsafverkningen på Gotland under den sednare tiden fortgått i en utsträckning, som inger fruktan för snart inträffande skogsbrist derstädes; och som det är Statens både rätt och pligt att, då behovet det fordrar, vidtaga åtgärder till förekommande af förödelse af landets skogar, så att dessa ej må begagnas på ett sätt, som kan blifva förstörande för större delar af landet samt medföra ohjelpig skada icke blott för den närvarande generationen, utan ock för kommande släkten, har Riksdagen ansett ifrågavarande framställning vara på giltiga skäl grundad.

På grund häraf har Riksdagen för sin del beslutat och får hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om utfärdandet af en förordning angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse på Gotland, så lydande:

§ 1.

»Den af naturen till skogsbörd egnade mark skall dertill bibehållas, der den ej odlas till åker eller äng eller afrödjtes till trädgård, byggnadstomt eller annat dylikt.

§ 2.

Varder till skogsbörd egnad mark för annat ändamål, än i § 1 sägs, af jordens egare eller innehafvare eller, med hans lof och minne, af annan så sköfblad eller förödd, att skogens naturliga återväxt omöjliggöres eller äfventyras, och sker det icke till följd af föreläggande vid laga skifte eller af annat tvång, då ege Konungens Befallningshafvande vid verksamt vite förbjuda, att skogen å ifrågavarande hemmans eller egendoms till skog eller beteshage häfdade mark, tillsvidare anlitas för annat än husbehof.

§ 3.

Visar egare eller innehafvare af skog, hvilken enligt § 2 blifvit under förbud ställd, att han vidtagit ändamålsenliga åtgärder för skogens återväxt å den afbrukade marken, varde det stadgade förbudet af Konungens Befallningshafvande återkalladt; dock åligge egaren eller innehafvaren af skogen att deråt fortfarande egna den vård, som för nämnda ändamål nödig är, vid äfventyr att förbudet eljest förnyas.

§ 4.

Kommunalnämnd håller uppsigt å skogens vård och skötsel inom kommunen. Finner Kommunalnämnd sådan skogsförödelse vara för hand, som i § 2

sagd är, eller att hvad i § 3 stadgadt är icke behörigen iakttages, göre derom anmälan hos Konungens Befallningshafvande.

Sker sådan anmälan, eller förekommer eljest anledning till vidtagande af åtgärd, som här föreskrifven är, då skall Konungens Befallningshafvande, sedan egaren eller innehafvaren af skogen hörd blifvit, låta genom vederbörande skogstjensteman och två gode män förhållandet på stället undersöka; och meddele deretter sitt beslut.

Kostnaden för sådan undersökning skall, då skogen, på sätt i § 2 sägs, varder under förbud ställd, godtgöras af den, som finnes hafva gjort sig skyldig till skogsfördelsen; men eljest, äfvensom der tillgång hos denne saknas, af landstingsmedel utgå.

§ 5.

De gode män, hvilka hafva att jemte vederbörande skogstjensteman verkställa den i § 4 föreskrifna undersökning, utses af landstinget, två för hvarje länsmandistrikt.

Desse gode män väljas för två år; och böra vid undersökning två ojäfvige gode män tillstädesvara, helst de, som blifvit utsedde för det distrikt, der undersökning skall ske.

Under förrättning samt resan dit och derifrån njute gode männen ersättning för underhåll och skjuts, såsom för gode män vid landtmäteriförrättning är stadgadt.

§ 6.

Den, som icke åtnöjes med beslut i de mål, hvarom här ofvan sägs, ege att föra klagan i den ordning, som för fullföljd af talan i ekonomimål i allmänhet är stadgad; dock lände beslutet till efterrättelse, intilldess att högre myndighet annorlunda förordnat.»

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 11 Maj 1869.
